

РЕШЕНИЕ

№ 5894

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110208344 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от Р. К. Я. против издаден срещу нея електронен фиш Серия К № 6731298 от ОДМВР-София за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.4, вр.ал. 2, т. 3 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200,00 /двеста/ лева.

С жалбата, по която е образувано делото се оспорва законосъобразността и правилността на обжалвания ЕФ, като се претендира, че в процедурата по издаването му са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя: липса на посочен издател на фиша и дата на издаване; липса на посочена дата на влизане в сила на ЕФ, с който е обоснована повторност на конкретното нарушение; липса на данни за дата и място на извършване на нарушението, за което е издаден този фиш. Освен това се счита, че нарушението не е доказано, че не е приспаднал толеранс от 3%, както и че не

са спазени сроковете, предвидени в чл.34 от ЗАНН. Алтернативно се претендира наличие на основания за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, без да се уточнява кои са те.

С тези съображения се моли за отмяна на обжалвания ЕФ, както и за присъждане на сторените разноси в хода на производството.

В съдебно заседание, проведено от настоящия съдебен състав, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна - ОДМВР-София, след редовно изпълнена процедура по призоваване, също не изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което преписката е изпратена на съда е направено искане за потвърждаване на обжалвания електронен фиш. Направено е и принципно възражение за прекомерност на евентуално претендирано адвокатско възнаграждение, в случай, че жалбата бъде уважена.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.189, ал.8 от ЗДвП, доколкото в АИС АНД е отразено, че обжалваният ЕФ е издаден на 09.12.2022 г. и е бил връчен на жалбоподателя на 27.05.2023 г., а жалбата против него е подадена по ел. поща на 05.06.2023 г., т.е. в рамките на 14-дневния срок за обжалване.

Жалбата е подадена от легитимирано лице и съдържа необходимите реквизити и производството по делото е редовно образувано пред Районен съд-София. Първоначално жалбата не е била подписана от адв. Д. Д., чрез който е подадена, а е била изпратена във вид на сканирано копие, вкл. в частта на подписа, но след дадено указание от съда и в рамките на определения срок тази нередовност на жалбата е отстранена.

Софийският районен съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от **фактическа страна** следното:

На 31.10.2022 г. в 09:28 часа, преносима система за видеоконтрол – автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 с № 120ccdd заснела лек автомобил марка/модел ****, с рег. № *****, движещ се в обл. Софийска, общ. Ботевград – по Автомагистрала „Хемус“ км.39+300 /посока София-Варна/, с превишена скорост – 107 км/ч (след приспаднат толеранс от – 3%), измерена от техническото средство, при действащо в участъка ограничение

на максимално разрешената скорост за извън населено място от 80 км./ч., въведено с пътен знак В26, на осн. чл.21, ал.2 от ЗДвП.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетото МПС с рег. № *****, било установено, че същото е регистрирано на името на Р. К. Я. /съгл. справка на л. 21 от делото/, поради което и на осн. чл.189, ал.5, вр. чл.188, ал.1 от ЗДвП, на собственика на същото, а именно жалб. Я. е бил издаден обжалваният понастоящем електронен фиш Серия К №6731298 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство.

Същият е издаден за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, изразило се в управление на горепосоченото МПС с превишена наказуема скорост от 107 км./ч. /след приспаднат толеранс от 3мк./ч./ или с превишение от 27 км./ч над допустимите за извън населено място в конкретния пътен участък - 80 км./ч., което ограничение е било въведено с ПЗ В26, като на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лева, след като е посочено, че деянието е извършено в условия на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К №5446510.

Въпреки изрично даденото от съда указание до АНО да представи заверено копие от този ЕФ серия К №5446510, ведно с доказателства за връчването му на жалбоподателката и датата на влизането му в сила, такива в хода на производството пред настоящата инстанция не бяха представени. С оглед на това и доколкото доказателствената тежест за доказване на фактите, на които се основава административнонаказателното обвинение е на наказващия орган, съдът приема, че извършването на процесното нарушение в условията на повторност по смисъла на §6, т.33 от ДР на ЗДвП не се доказва в хода на производството.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се

санкционират освен с наказателно постановление и с "електронен фиш" като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Съгласно [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#): „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.“

Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ел. фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на [чл. 189, ал.4 от ЗДвП](#) беше добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, а съгласно [§ 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП](#) - "Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно [Закона за измерванията](#), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗДвП

се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство, в случаите в които патрулният автомобил, в който е разположено техническото средство не е в движение или в случаите, в които автоматизираното техническо средство се позиционира върху участък от пътя. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програма, генерираща снимковия материал, което следва да е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство, чиято скорост е измерена от скоростомера. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21 ЗДвП, посоката на движение на автомобилите, които се заснемат, вида на автоматизираното техническо средство /преносима система за контрол на скоростта/ и данни за извършена периодична метрологична

проверка, обективирана в представения протокол от проверка №52-СГ-ИСИС/10.05.2022 г., издаден от БИМ. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото, като е приложен и съответният протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Видно от протокола, приложен по делото, системата за видеонаблюдение е преминала последваща метрологична проверка, установяваща както съответствие с метрологичните характеристики и изисквания, така и годност за експлоатация до 10.05.2023г.

В случая нарушението е установено от преносима система за видеоконтрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера тип ARH CAM S1 с фабричен номер 120ccdd, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо, съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. С оглед на това се приема, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, поради което за същото законосъобразно е санкционирано с електронен фиш отговорното лице по чл.188, ал.1 ЗДвП.

Спазено е и изискването, предвидено в разпоредбата на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно която: *„При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда“*.

В конкретния случай е представен и протокол за използването на АТСС /на л.16 от делото/, както и снимка на разположението на уреда /на л.18-19 от делото/. Представена е и снимка на пътния знак В26, въвеждащ ограничение от 80 км./ч. в конкретния пътен участък, на който е извършен контролът.

Видно от представената снимка, към момента на заснемането, в обсега на центриране на камерата на техническото средство е именно регистрационният номер на лек автомобил марка/модел "БМВ", с рег. № ***** и около него няма други МПС, с оглед на което не възникват каквито и да е съмнения, че именно неговата скорост е засечена от техническото средство, доколкото снимката съдържа всички необходими реквизити.

Представени са всички надлежни доказателства, от които се установява, че е спазен и редът за използване на АТТС, предвиден в разпоредбите на чл.6-12 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТТС за контрол на правилата за движение по пътищата, като в представения протокол за използване на АТТС са описани всички обстоятелства, при които е извършен контролът.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, понеже автомобилът е заснет с преносима камера в стационарно положение на камерата и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението и ясно се вижда регистрационният номер на автомобила, чиято скорост е регистрирана от техническото средство. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал.1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

В случай, че не собственикът на МПС, е управлявал автомобила, а друго лице, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.5 от ЗДвП, след получаване на електронния фиш, жалбоподателят е следвало в 14-дневен срок да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай в изпълнение разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП наказващият орган е изпратил ел. фиш на лицето по чл. 188, ал.1 от ЗДвП, като в същия изрично е указана възможността за подаване на цитираната по-горе декларация. Вместо декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, след получаване на ЕФ, жалбоподателят е подал жалбата, предмет на настоящото производство, т.е. той не се е възползвал от предоставената му законова възможност да оспори факта, че той е управлявал

автомобила, в качеството на собственик на МПС, доколкото в процедурата по чл.189, ал.4 и следващите от ЗДвП законодателят е предвидил оборима презумпция за това.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.11 от ЗДвП, влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Самият електронен фиш е приравнен от законодателя на наказателно постановление, тъй като с него освен, че се установява нарушението, се налага и конкретно наказание за това нарушение. Тоест тук процедурата е различна от тази по ЗАНН, като нямаме отделен АУАН и НП, а двата акта са инкорпорираны в електронния фиш. Разлика се установява с АУАН и НП относно формата на ЕФ, неговите съдържание, реквизити и процедура по издаване, от което следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В конкретния случай в ЕФ са описани подробно всички обстоятелства по извършване на нарушението.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити във връзка с извършеното нарушение, а именно: дата, място, начин на извършване на нарушението и самоличност на нарушителя. Посочено е ограничението, което е предвидено за съответния пътен участък извън населеното място, а именно 80 км./ч., въведено в ПЗ В26, което е различно от общото ограничение въведено с чл.21, ал.1 от ЗДвП и именно то е следвало да се спазва от водачите на МПС.

Разликата в засечената скорост от 111 км/ч, посочена на снимковия материал и посочената в ел. фиш наказуема скорост от 107 км/ч /съответно превишение с 27 км/ч на максимално допустимите 80 км/ч. за извън населено място/, се дължи на така наречения "толеранс", който представлява възможната грешка при засичането на скоростта. Този толеранс, съгласно Протокола от проверка на АТТС е 3 % км./ч. от засечената скорост и се отчита в полза на нарушителя, като засечената от радара скорост се намалява именно с тези 3%, когато същата е над 100 км./ч., както е в настоящия случай. Точно заради това евентуално възможната грешка при отчитането на скоростта, която в случая се равнява на 3% от засечената скорост е приспадната в полза на нарушителя /111 - 3,33 или закръглено на 4 км., се

равнява на 107 км./ч./

Следва да се отбележи, че от приложения по делото Протокол 52-СГ-ИСИС/10.05.2022 г. се установява, че система за видеоконтрол тип ARH CAM S 1 с фабричен номер 120ccdd е преносима система за видеоконтрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера, одобрена да служи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение с Удостоверение №17.09.5126 на Председателя на БИМ /л.10 по делото/, надлежно калибрована и технически годна към датата на нарушението за осъществяване на посочения видеоконтрол за измерване на скорост /последно преминат технически преглед на 10.05.2022 г., с валидност 1 година /до 10.05.2023г./.

Нормата на чл. 188, ал.1 от ЗДвП предвижда, че собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай, видно от справката от централната база на КАТ, собственик на МПС, с което е извършено нарушението е жалб. Р. Я.. Същата не се е възползвала от възможността по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, поради което и правилно е била посочена в обжалвания електронен фиш като лице, отговорно за извършеното нарушение, въз основа на предвидената законова презумпция за това.

При това е бил спазен и тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, доколкото съгласно представената разпечатка от АИС АНД, обжалваният ЕФ е бил издаден на 09.12.2022 г. за нарушение, което е извършено и заснето на 31.10.2022 г. Това кога е връчен същият на жалбоподателя няма отношение към спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН.

Според чл.21, ал.1 от ЗДвП, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км./ч., посочени изчерпателно в тази алинея. А съгласно чл.21, ал.2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

В конкретния случай жалбоподателят е нарушил именно разпоредбата на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, понеже се е движил с автомобила си с по-висока от максимално разрешената скорост за движение извън населено

място от 80 км./ч., което ограничение е различно от предвиденото в чл.21, ал.1 от ЗДвП и е било въведено с пътен знак В26.

Конкретното нарушение е прието, че е извършено при условията на повторност по смисъла на §6, т.33 от ДР на ЗДвП, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К №5446510, но в хода на производството не бяха представени доказателства за доказване на този квалифициращ признак.

За извършеното нарушение на разпоредбата на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, санкционната норма на чл.182, ал.2 от ЗДвП /в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението/ предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост извън населено място, се наказва, както следва: т. 3 – за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв. Именно това е приложимата в конкретния случай санкционна разпоредба.

Доколкото в обжалвания ЕФ са посочени всички съставомерни признаци на нарушението, което е извършено от жалбоподателя, изразило се в управление на МПС извън населено място със скорост над допустимото ограничение на скоростта, въведено с пътен знак, съдът намира, че неправилното квалифициране на деянието като извършено в условията на повторност /който факт не се доказва в хода на производството от наказващия орган/, представляват неправилно приложение на материалния закон, а не съществено нарушение на процесуалните правила, поради което не се явява основание за отмяна на обжалвания ЕФ на формално основание, а е основание за неговото изменение.

Липсват основания да се приеме, че в конкретния случай се касае за маловажен случай, доколкото всяко превишаване на допустимите стойности на скоростта на управление на МПС крие потенциален риск от настъпване на пътнотранспортно произшествие или за причиняване на по-големи щети от такова, в сравнение със случаите на управление със скорост под регламентираната максимална такава.

С оглед изхода на делото, доколкото нарушението в основния му състав е доказано, както и виновното му извършване от страна на жалбоподателката, искането за присъждане на разноски от нейна страна, се явява неоснователно. Липсва основание за присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, тъй като процесуално представителство от юрисконсулт в хода на производството

не е осъществено.

Мотивиран от изложените фактически и правни съображения и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 129 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 6731298, издаден от ОДМВР-София, с който на Р. К. Я., за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200,00 /двеста/ лева, като **ИЗМЕНЯ** основанието за налагане на глобата на чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП и **НАМАЛЯВА** размера на „Глобата“ от 200,00 /двеста/ лева на 100,00 /сто/ лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____